

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Търговище, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. И.А

Членове: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Въззивно
наказателно дело от частен характер № 20223500600041 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 313 и сл. НПК.

Делото е образувано по жалба на адвокат Н.С. – повереник на частния
тъжител и граждански ищец М. М. М. против Присъда № 5 от 21.01.2022 год.,
постановена по НЧХД № 532/2021 год. на Районен съд - Търговище, с която
съдът е признал подсъдимите Т. АНДР. Й. и ИВ. Й. ИВ. за невиновни и ги е
оправдал по повдигнатите им обвинения по чл. 148, ал. 2, във връзка с ал 1, т.
1 и 2, във връзка с чл. 147, ал. 1 НК и са отхвърлени предявените граждански
искове срещу подсъдимите.

В жалбата не е посочен от какъв порок страда първоинстанционната
присъда. Жалбоподателят моли да бъде отменена присъдата на Районен съд –
Търговище и да бъде постановена нова присъда, с която двамата подсъдими
да бъдат признати за виновни и по двете повдигнати обвинения за всеки един
от тях, да им бъдат наложени справедливи наказания, като заедно с това
бъдат уважени предявените граждански искове в пълен размер. Въпреки
изразената във въззивната жалба готовност за представяне на допълнителни
съображения към изброените оплаквания в изготвената жалба, в срока по чл.
320, ал. 4 от НПК, писмени доводи не са постъпили по делото, включително и
не са направени доказателствени искания.

От защитника на подсъдимите адв. А.Д. е постъпило възражение срещу
въззивната жалба от 19.04.2022 г. и молба от 07.06.2022 г., с което се моли
първоинстанционната присъда да бъде потвърдена изцяло. Поискано е

извършването на оглед на приобщения към делото видеозапис от минутите на процесния случай на ул. „Паисий“ в гр. Търговище. Според адв. Д. с извършването на оглед на записа ще се потвърди недостоверността на свидетелските показания на свидетелите на обвинението, доколкото същите свидетели са влизали и излизали неколнократно в работилницата, а не са стояли на тротоара, пиейки кафе. Защитникът на подсъдимите прави също доказателствено искане за допълнителна видеотехническа експертиза, както и видеоидентификационна експертиза на същия видеозапис, която да идентифицира лицата от записа.

Производството по НЧХД № 532/2021 год. на Районен съд-Търговище е образувано след като с Решение № 34 по ВНЧХД № 119 от 2021 г. по описа на Окръжен съд - Търговище е била отменена Присъда № 7 от 22.03.2021 г. по НЧХД № 71 от 2021 г. на Районен съд – Търговище и делото е било върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения, на основание чл. 335, ал. 2, във връзка с чл 348, ал. 3, т. 1 и 2 НПК.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа изцяло от повереника на частния тъжител адв. Н.С. и лично от частния тъжител М.М.. Адв. С. счита, че в предходните съдебни инстанции са събрани множество доказателства, сочещи към това, че М.М. нито е прередил подсъдимия И., нито е отправял обидни думи към него. На следващо място, адв. С. твърди, че единственият свидетел, който твърди, че е чул обидни думи е братът на подсъдимия, като това следва да се отчете при преценката на достоверността на тези показания. Според адв. С. от видеозаписа става ясно, че за минута-две, докато подсъдимият е избирал нови гуми, гумаджията е обслужил тъжителя, което не може да бъде квалифицирано като пререждане. Повереникът счита, че подсъдимите са споделили в социалните мрежи невярна информация, като И. много добре е знаел, че същата е невярна, а майка му – подсъдимата Й. по никакъв начин не е изследвала достоверността □. Моли съдът да постанови решение, с което да признае подсъдимите за виновни, да ги осъди според обвиненията, повдигнати в тъжбата и да уважи предявените срещу тях граждански искове в размер на 1500 лева за всеки един от тях по повдигнатите обвинения.

Защитникът на подсъдимите адв. А.Д. поддържа подаденото възражение срещу въззивната жалба и моли първоинстанционната присъда да бъде потвърдена изцяло.

Подсъдимият И. поддържа изложеното от защитника му.

Подсъдимата Й. също се присъединява към казаното от своя защитник. Допълва, че не е искала с публикацията си да унижи тъжителя, но ако е искала е можела да го направи. В последната си дума твърди, че не е набедила никого, а е изнесла една истина.

Въззивният съдебен състав, като обсъди доказателствената съвкупност, след преценка на съображенията и доводите, изложени от страните, както и след цялостна преценка на правилността на обжалваната присъда, съгласно чл. 314, ал. 1 НПК намери за установено от фактическа страна следното:

На 09.01.2021 г. около 15 часа подсъдимият И.И. заедно с брат си А. И. били пред сервиза за вулканизация и монтаж на гуми на ул. „Паисий“ в град Търговище и чакали реда си, за да бъдат обслужени – да им бъдат сменени две гуми, поставени върху джанти. Пред тях имало и други клиенти и те чакали реда си. Св. Ах. и св. А. И. влезли в склада, за да изберат гуми. След като гумите били избрани, св. А. взел техните гуми и подс. И. и брат му започнали да чакат избраните гуми да бъдат монтирани. В това време дошъл тъжителят и св. Б., влезли в работилницата с гума и заедно с намиращия се в работилницата св. Хр. Д. попитали майстора – св. Ахмедов дали ще им направи гумата и оставили гумата до машината. Работникът взел гумата на тъжителя и я направил преди гумите на подсъдимия И. и св. А. И.. Подсъдимият И. възприел това за пререждане, афектирал се и задал въпрос на тъжителя „Защо ме пререждате?“. Тъжителят си взел гумата, запътил се към автомобила си и при качването в колата си изрекъл думата „дрисльо“ по адрес на подс. И..

След като подс. И. и св. А. И. се прибрали в дома си, те споделили случката със своята майка – подсъдимата Т.Й.. Възмутена от станалото, подсъдимата решила да сподели случая в социалната мрежа „Фейсбук“, като написала: „Днес между 14.30 ч. и 15.00 ч. на гумаджийницата на улица Паисий, синовете ми са били прередени от цивилни служители на МВР Търговище – М. и неизвестен“. Написала също, че: „на въпроса защо ни пререждате?, зададен от големият ми син, М. е използвал благозвучната българска дума „дрисльо““. Тази нейна публикация била споделена по-късно от подсъдимия И. на стената си и в групата „Бъдеще за Търговище“ в социалната мрежа „Фейсбук“.

На 09.01.2021 г. тъжителят М. М. М. открил във „Фейсбук“ публикация от подсъдимата Т.Й., в която са изписани извършени според нея действия от негова страна, като директно го назовава по име. Публикацията била със следния текст: „Днес между 14.30 ч. и 15.00 ч. на гумаджийницата на улица Паисий, синовете ми са били прередени от цивилни служители на МВР Търговище – М. и неизвестен. На въпроса защо ни пререждате?, зададен от големият ми син, М. е използвал благозвучната българска дума „дрисльо“...“.

Непосредствено след това, тъжителят М. видял, че гореизложената публикация била споделена от подс. И.И. в групата „Бъдеще за Търговище“ в социалната мрежа „Фейсбук“. Според тъжбата тъжителят М. останал изумен и крайно огорчен от изложеното в публикациите, с накърнено име, чест и достойнство, поради обстоятелството, че нито един факт от изнесеното в публикациите не отговаряло на истината. Тези две публикации тъжителят М. приел като клевета, която го злепоставила пред голям брой хора. Според тъжбата твърдението, че полицейският служител М., е той, поради обстоятелството, че в състава на МВР Търговище няма друг служител с тази фамилия, използвайки служебното си положение е прередил гражданин, обидил е един от тях, като използвал думата „дрисльо“, било сведено до знанието на огромен брой хора, посредством социалните мрежи. Веднага след публикациите на тъжителя започнали да се обаждат негови приятели и познати, които питали дали е вярно написаното.

Непосредствено след публикацията срещу М.М. започнала дисциплинарна проверка, Във връзка с публикацията подс. Й. провела разговор онлайн с Началника на РУ Търговище. Била проведена и лична среща между него и подсъдимите.

Вследствие на публикациите на подсъдимите И. и Й. тъжителят М. се почувствал крайно огорчен и с потъпкано достойнство именно поради това, че изнесените в публикациите обстоятелства достигнали до знанието на много хора, тези обстоятелства не отговарят на действителните факти, като по този начин бил наклеветен от подсъдимите с крайно негативни последици за него.

Гореизложената фактическа обстановка се доказва от обясненията на подсъдимите И.И. и Т.И., показанията на св. А. И. и писмените материали по делото, приобщени към доказателствения материал в хода на първоинстанционното производство. Подсъдимият И. потвърди, че е споделил публикацията на майка си – подс. Й., като заяви, че написаното в публикацията отговаря на истината. Заяви, че целта му е била: „не да накърни имиджа на господин полица, а да покажа в светлината, в която не трябва да бъде нито един полицай“. Подсъдимата Й. потвърди, че тя е написала във „Фейсбук“ посоченото в тъжбата. Направила го, защото случилото се според нея е недопустимо. Целта на подсъдимата е била не да опозори или оклевети тъжителя, а да даде гласност на случилото се, тъй като: „всички сме хора, имаме сърца, души, чувства и т.н.“. Както подсъдимият И., така и св. А. И. са категорични, че тъжителят е изрекъл по отношение на подсъдимия И. думата „дрисльо“. Действително, подсъдимите и св. А. И. са близки роднини, но това не означава, че показанията му, както и обясненията на подс. И. следва да не бъдат кредитирани по делото като недостоверни. Гласните доказателства в тази група са ясни, последователни, категорични, кореспондиращи както помежду си, така и с останалия събран по делото доказателствен материал.

По делото се оформи втора група гласни доказателства – показанията на св. А. Б., св. Х. Д., св. И.И., дадени в производството пред първата инстанция. Тези свидетели заявиха, че не са чули тъжителя да употребява думата „дрисльо“ по адрес на подсъдимия И.. Свидетелите А. и Д. потвърдиха, че тъжителят е занесъл гумата си на А. и въпреки че преди него чакали реда си подсъдимият И. и неговият брат – св. А. И. По този начин тази част от техните показания също потвърждава гореизложената фактическа обстановка, а именно, че подсъдимият И. и неговият брат са били прередени от тъжителя. Съдът не даде вяра на показанията на свидетелите И., Д. и Б., дадени пред районния съд, според които тъжителят не е употребил думата „дрисльо“ по адрес на подсъдимия И.. И свидетелят И.И., и свидетелят Х. Д. са полицейски служители – колеги на тъжителя и като такива са заинтересовани от изхода на делото. Освен това тези показания не кореспондират и с останалия събран по делото доказателствен материал.

Също така е налице противоречие в показанията на тази група свидетели – според свидетеля Х. Д. той и тъжителят отишли вътре в работилницата до св. А., за да говорят с него и да го питат дали ще може да

монтира гумата, която носят. Според свидетеля Б. обаче, той е бил с тъжителя и го придружил до „гумаджийницата“, като помогнал на тъжителя при разтоварването на гумата. Според този свидетел тъжителят не е говорил с гумаджията (св. А.), като твърди, че бил през цялото време до тъжителя. На първо място, свидетелят А. Б. не се е намирал през цялото време до тъжителя М.. Това се установява от фотоалбума към заключението на вещото лице В.В. по изслушаната съдебна видео-техническа експертиза. В него на снимки 62-65 се вижда, че тъжителят (посочен от вещото лице в заключението като лице № 1) тръгва към автомобила си с готовата гума, без да бъде придружаван от свидетеля А. Б. (когато страните посочиха в съдебно заседание на предявената им снимка № 43, стр. 17 от заключението, че е облечен в зимно яке, което в долната си част е червено, а отгоре сиво). На следващо място, от фотоалбума също така се установява, че свидетелят Х. Д. (посочен от вещото лице в заключението като „лице № 2“ и от страните в съдебно заседание, че лице № 2 е този свидетел) е бил в работилницата без тъжителят да го придружава. На снимки от 1 до 6 свидетелят Х. Д. отсъства, като за първи път същият се появява на снимка № 7 в лявата част на кадъра откъм работилницата, т.е. до този момент св. Д. се е намирал вътре в работилницата. Тъжителят не се намира в близост до св. Д. по същото време на същите кадри. М.М. за пръв път се появява в кадър на снимка № 5, намирайки се до колата си, т.е. той току-що е слязъл от нея. Единственият период, в който тъжителят М.М. не присъства на снимките след това е на снимки 45 до 59, като на снимка 44 се вижда, че той върви в посока към работилницата, а на снимка 60 и сл. се вижда как излиза от работилницата и тръгва към автомобила си, носейки готовата гума. Няма как да се приемат за достоверни показанията на св. Д., че същият е бил вътре в работилницата заедно с тъжителя М., за да говори със свидетеля А. относно работата по гумата на М.. Тези разминавания в показанията на свидетелите Д. и Б. са нелогични и противоречат на правилата на формалната логика. Поради описаните противоречия, съдът не кредитира тези свидетелски показания като изцяло недостоверни.

Св. И. не е очевидец на цялостното развитие на ситуацията. Същият заявява, че е бил само страничен наблюдател, поради което той не придобил непосредствени впечатления от всичко, което се е случило и думите, които са били употребени от участниците в ситуацията. Това се потвърждава също от фотоалбума към заключението на вещото лице В.. Св. И.И. е посочен от страните в съдебно заседание, че на снимките от албума е облечен с късо яке и плътна шапка и присъства на снимки № 5, 6 и 42. Св. И.И. се намира в близост до работилницата на снимки от 1 до 6. От снимка 7 насетне същият се отдалечава от работилницата в посока обратна на ъгъла на заснемане на камерата. След това едва на снимки от 39 до 42 се вижда, че свидетелят се приближава към работилницата, като на сн. 43 излиза от кадър, влизайки в работилницата. На снимки 71-74 пак се вижда как свидетелят И. излиза от работилницата и отново се отдалечава от нея. Така следва да се приеме, че единственият период, в който този свидетел е бил очевидец на развилата се в гумаджийницата ситуация е този, в който същият се е намирал вътре в нея.

Съобразно часа на заснемане, вписан в снимки 43 и 71 това е периода между 15:00:31 часа и 15:01:34 часа или малко над една минута. През останалото време този свидетел обективно не е имал възможност да възприеме всички развили се действия между присъствалите в работилницата и пред нея лица.

Гореизложената фактическа обстановка се доказва и от показанията на свидетеля А., когото съдът прие за безпристрастен спрямо изхода на настоящия спор. Този свидетел също потвърждава в показанията си, че при него с гума са дошли свидетеля Х. Д. и тъжителя в момента, когато подс. И. и брат му вече изчаквали реда си. Свидетелят потвърждава, че е направил гумата първо на тъжителя, а след това гумите на подсъдимия И. и неговия брат. А. не е очевидец на това, което е станало извън сервиза, тъй като е бил вътре в работилницата. Поради това неговите показания не могат да установят обстоятелствата относно употребената от тъжителя дума по адрес на подсъдимия И..

В хода на проведеното въззивно съдебно следствие бе извършен преразпит на вещото лице В.В. по назначената съдебनावидео-техническа експертиза при предишното разглеждане на делото от въззивната инстанция – по ВНЧХД № 119/2021 г. по описа на Окръжен съд – Търговище. По този начин бе приобщено като доказателство по делото изготвеното заключение заедно с изготвения към него фотоалбум. В съдебно заседание съдът предяви част от снимките от същия фотоалбум на страните, като страните посочиха без противоречия помежду си всички заснети на снимките лица, като освен страните, на тях също така посочиха и кои разпитани в хода на първоинстанционното производство свидетели са заснети и с какви дрехи са били облечени.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице – адвокат Н.С. – повереник на частния тъжител и граждански ищец М. М. М., в срока по чл. 319, ал. 1 НПК, отговаря на изискванията по чл. 320 НПК, поради което същата се явява допустима.

Настоящият състав счита, че първостепенният съд на базата на задълбочен анализ на събраните и приложени доказателства и в изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 НПК, е достигнал до задълбочени и обосновани правни изводи досежно обстоятелството, че не е доказано по един безспорен и категоричен начин от субективна и обективна страна, че подсъдимите са извършили престъпленията, за които са обвинена. Всички доказателства са анализирани от първоинстанционния съд, поотделно и в тяхната взаимовръзка. В съответствие с изискванията на чл. 305, ал. 3 НПК, в мотивите към присъдата са изложени подробни съображения относно кредитирането на гласните и писмени доказателства. Според ТОС, по отношение на тази част от съдебния акт към първостепенния съд не могат да бъдат отправени упреци във връзка с установяването на релевантните факти, тъй като задълженията му по разкриване на обективната истина са изпълнени отговорно и фактическата обстановка на деянието е очертана в нужния обем.

ТОС изцяло възприема аргументирания анализ на доказателствените източници, подробно изложен в мотивите към присъдата, относно кредитирането на показанията на разпитаните по делото свидетели и фактите изведени от тези разпити, приетите експертизи, и приобщените чрез прочитане писмени доказателства.

Търговишкият окръжен съд извърши на основание чл. 13, 14, 18 и 107, ал. 3 и 5 от НПК проверка и анализ на всички релевантни доказателства, събрани в наказателното производство.

В тази връзка е необходимо да се посочи, че когато се изразява съгласие с доказателственият анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста (решение № 181/12 г. на ВКС I н.о.; решение № 372/2012 год. на ВКС III н.о.; решение № 513/2013 год. на ВКС I н.о.; решение № 371/2016 год. на ВКС III н.о.).

Настоящият състав счита, че така подадената жалба е неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателят на първо място, излага съображения против обжалваната присъда като счита, че в предходните съдебни инстанции са събрани множество доказателства, сочещи към това, че М.М. нито е прередил подсъдимия И., нито е отправял обидни думи към него. Според адв. С. са били разпитани множество свидетели, които са обяснили, че не са чули М.М. да произнася нецензурни думи, още по-малко на това място, по това време и по адрес на подсъдимия И.. На следващо място, адв. С. твърди, че единственият свидетел, който твърди, че е чул обидни думи е братът на подсъдимия, като това следва да се отчете при преценката на достоверността на тези показания. Тези възражения са неоснователни. Действително единствените доказателства по отношение на факта на изричане на думата „дрисльо“ от тъжителя към подсъдимия са свидетелските показания на четирима свидетели (св. А. И., св. А. Б., св. Х. Д. и св. И.И.) и обясненията на подсъдимия И.. Съдът кредитира единствено обясненията на подсъдимия И. и показанията на св. А. И., като достоверни, логични, еднопосочни и непротиворечиви. Обстоятелството, че св. А. И. е брат на подсъдимия не води автоматично до изключването на тези показания от доказателствения материал, а налага внимателното изследване на тези показания и съпоставянето им с останалия събран доказателствен материал – в конкретния случай съпоставянето на тези показания с показанията на останалите свидетели и с обясненията на подсъдимия И.. Показанията на останалите свидетели си противоречат както помежду си, така и сравнени със заключението на вещото лице В.В. по изготвената от него съдебновидеотехническа експертиза и снетите кадри от изследвания от него видеозапис, поради което правилно първоинстанционният съд не ги е кредитирал.

Обясненията на подсъдимия в наказателния процес имат двойко значение. На първо място, те могат да излагат защитната теза на подсъдимия, като същият не е длъжен да излага в обясненията си истината (за разлика от

свидетелите, които носят наказателна отговорност за лъжесвидетелстване по чл. 290 НК). На второ място, обясненията на подсъдимия са и доказателствено средство по делото и като такова, обстоятелствата изложени с него, също подлежат на анализ и съпоставка с останалия доказателствен материал, а не следва да бъдат поначало изключвани от доказателственото обсъждане. Подсъдимият И. казва, че е чул думата „дрисльо“ по свой адрес, докато е бил с гръб спрямо тъжителя М.М.. Според св. А. И. това се случва непосредствено преди тъжителят да се качи в автомобила си. На снимка 120 от фотоалбума към заключението по изслушаната съдебна видео-техническа експертиза подсъдимият И. е обърнат с гръб спрямо тъжителя М., който се намира непосредствено до автомобила си, като на следващата снимка се вижда как М. отваря шофьорската врата на автомобила. В следващите кадри до сн. 132 се вижда как тъжителят стои прав на улицата до отворената врата на автомобила си в горната дясна част на кадрите, а в лявата част подсъдимият И.И. и св. А. И. вече стоят с гръб към работилницата и с лице към тъжителя, като видимо разменят реплики. Именно в периода между сн. 120 и сн. 132 (от 15:03:07 часа до 15:03:28 часа), снети от видеозаписа настоящият съдебен състав приема, че тъжителят е изрекъл по адрес на подсъдимия думата „дрисльо“.

Според адв. С. от видеозаписа става ясно, че за минута-две, докато подсъдимият е избирал нови гуми, гумаджията е обслужил тъжителя, което не може да бъде квалифицирано като пререждане. Това възражение също е неоснователно. Без значение е промяната на установения ред на обслужване до какво забавяне води. Самият факт на пререждане е този, който е предизвикал реакцията на подсъдимия в ситуацията, а оттам и създаването на публикация от другата подсъдима в социалните мрежи и споделянето на същата от подсъдимия. Подсъдимият обективно е бил пререден. Той е споделил случилото се с майка си, която също се е възмутила и написала във Фейсбук, че „Днес между 14.30 ч. и 15.00 ч. на гумаджийницата на улица Паисий, синовете ми са били прередени от цивилни служители на МВР Търговище – М. и неизвестен“.

Повереникът счита, че подсъдимите са споделили в социалните мрежи невярна информация, като И. много добре е знаел, че същата е невярна, а майка му – подсъдимата Й. по никакъв начин не е изследвала достоверността □. Тези възражения също не намират опора в установените по делото факти. Подсъдимият И. пряко и непосредствено е възприел думата „дрисльо“ изречена по негов адрес и с обиден характер. За да е налице клевета, у подсъдимият следва да е било налице убеждение, че изложените обстоятелства са били неверни, каквото убеждение не е било налице. Що се отнася до подсъдимата Й., същата не е имала за задължение да изследва достоверността на предадената информация на нея от синовете □. Тя не е присъствала на процесното място в процесното време, за да може да си изгради непосредствено впечатление, нито е имало причина да не приеме за вярно това, което чува като разказ за случилото се от синовете □ – подс. И. и св. А. И.. Целта на създадената от нея публикация, както и самата тя признава в обясненията си пред районния съд е била да даде единствено гласност на

възмущението си от ситуацията, а не персонално да опетни името на тъжителя М.М.. Посочването на името единствено на М., а не на някой от другите присъствали на случката полицаи, е станало поради това, че само той е бил разпознат от подсъдимия И. и брат му. Индиция за липсата на намерение за опетняване името на тъжителя е и посочването му в публикацията само с фамилно име, макар същият да е добре познат на подсъдимите, като работещ в същото населено място, в което живеят и подсъдимите – с. *****, както и като техен приятел в същата социална мрежа. Посочването само на фамилно име в публикацията и професията му – полицай, е довело в резултат, че дори началникът на РУ Търговище С. Г. при срещата си с подсъдимите е поискал уточнение от тях за кой полицейски служител става въпрос в описаното. Поради всичко казано дотук, следва да се подкрепят доводите на първоинстанционният съд, че в случая липсва субективна съставомерност на престъпния състав на клевета, поради което подсъдимите правилно са оправдани по повдигнатите им обвинения по чл. 148, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 1 и 2, във вр. с чл. 147, ал. 1 НК.

Предвид горното настоящата инстанция счита, че присъдата следва да бъде потвърдена изцяло.

Пред въззивната инстанция защитника на подсъдимите адв. А.Д. направи искане да бъдат присъдени направените разноски от страна на подсъдимите пред настоящата инстанция. Настоящият състав счита, че така направеното искане е основателно и следва да бъде уважено, като частният тъжител бъде осъден на основание чл. 190, ал. 1, пр. последно НПК да заплати направените разноски от страна на подсъдимите пред въззивната инстанция в размер на сто и двадесет лева, видно от представената молба от 09.06.2022 г. с приложено платежно нареждане за внесена сума от 120 лева за явяване и преразпит на вещото лице по приетата видео-техническа експертиза.

При служебната проверка на обжалваната присъда по реда на чл. 314 НПК, настоящата инстанция счита, че не са налице основания, налагащи отменяване на обжалваната присъда. Същата следва да бъде потвърдена изцяло, като частният тъжител М.М. бъде осъден да заплати направените разноски от страна на подсъдимите Татяна Й. и И.И..

Водим от горното и на основание чл. 338 във вр. с чл. 334 т.1 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 5 от 21.01.2022 год., постановена по НЧХД № 532/2021 год. на Районен съд - Търговище, IV състав, като правилна и законосъобразна.

ОСЪЖДА на основание чл. 190, ал. 1 НПК М. М. М. от гр. Търговище, ЕГН *****, да заплати на ИВ. Й. ИВ., ЕГН ***** и Т. АНДР. Й., ЕГН *****, двамата с адрес: общ. *****, с. *****, ул. „*****“ № *****, сумата от 120 /сто и двадесет/ лева, представляващи за явяване и

преразпит на вещото лице по приетата видео-техническа експертиза пред Окръжен съд – Търговище.

РЕШЕНИЕТО е изключено от актовете, които съгласно чл. 346 НПК подлежат на касационна проверка, поради което не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____